

Religia- ks. Adam Luberski

Drukuj

Szczegóły

Opublikowano: 23 marzec 2020

Materiał do zrealizowania w tygodniu 23-27.03.2020

Klasy 4 E, 4BM, 4D

Powtórzyć przeszkody do ważnego zawarcia małżeństwa, przeczytać 13 rozdział Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian. Przeanalizować tekst przysięgi małżeńskiej zwracając uwagę na to, jakie cele posiada sakrament małżeństwa.

Klasa 1E I 1e

Przeanalizować strukturę hierarchiczną Kościoła.

Napisać krótką notatkę pt. Czym dla mnie jest Wielki post?

Klasa 3be

Przeanalizować, jaka jest rola papieża w Kościele.

Napisać notatkę nt. Święty Jan Paweł II - papież przełomu wieków.

Materiał do zrealizowania w tygodniu 30.03-03.04.2020

Klasa 4 E, 4 D, 4 bm

Temat: Trudności w małżeństwie.

Obejrzeć film pt. Ognioodporni (Fireproof), zwrócić uwagę jak główny bohater ratuje swoje małżeństwo i jaką rolę w jego życiu pełni modlitwa i wiara.

Klasa 3 be

Temat: Prymas Tysiąclecia - w oczekiwaniu na beatyfikację.

Obejrzeć film pt. Prymas- trzy lata z tysiąca.

Temat: Kard. Stefan Wyszyński- święty Patriota.

Napisać krótką notatkę- Czego współczesny Polak może nauczyć się od Prymasa Tysiąclecia?

Klasy 1E i 1 e

Temat: Patriotyzm w nauczaniu św. Jana Pawła II.

Wysłuchać nagrania lub przeczytać przemówienie św. Jana Pawła II wygłoszonego na Westerplatte pt.

Wymagajcie od siebie nawet gdyby inni nie wymagali od Was.

Sporządzić krótką notatkę pt. Czym jest dla mnie patriotyzm?

Materiał do zrealizowania w dniu 08.04.2020

Klasa 4 E, 4 D, 4 bm

Temat: Miłość potrzebuje zasad.

Przeczytać tekst poniżej.

Przygotować krótką wypowiedź na temat:

Czy we współczesnym świecie miłość może mieć zasady? Przesłać na email: benadam@onet.eu (mailto:benadam@onet.eu) do 9 kwietnia 2020 r.

Miłość potrzebuje ciągłego podtrzymywania, rozwijania, starania, aby nie rozwiała się jak dym, nie skończyła się jak sen, nie odleciała jak przestraszony ptak, nie zwiędła jak niepodlewana roślina. Potrzebuje uderzania Słowami Biblii jak dłutem w skałę serca, by je kruszyć, czyli czynić sercem skruszonym. Miłość Boga zdobywa się wytrwale każdego dnia, wpisując we własną duszę naukę Jezusa. To mozolne żłobienie serca, pełne wysiłku, walki, wyczuwalnego oporu egoizmu, ciągłego poprawiania detali.

Miłość ta jest po to, aby radość człowieka była pełna. Jezusowi chodzi bowiem o szczęście człowieka, i według Niego nic tak nie uszczęśliwia jak troska o miłowanie Boga.

Jeśli człowiek lekceważy wpisywanie Jego nauki w tablicę serca – twardszą niż kamień – jego wnętrze pozostaje nienasycone i niespokojne. Ostatnia, 613. micwa (nakaz) Starego Przymierza nakazywała Żydowi napisać własnoręcznie, litera po literze, zwój Tory dla siebie. Natchnione słowa miały być w ten sposób osobiście nie tyle przepisane na pergaminie, co wpisane w duszę człowieka. Jezus chce jeszcze więcej od swoich uczniów. Pragnie nieustannego wysiłku nie tylko w rozmyślaniu nad Jego nauką, ale przede wszystkim nieustannego wysiłku w miłosnym poznawaniu wszystkiego, co On im objawił.

Zakochani posługują się często poezją, bo nie znajdują słów, by wyrazić uczucie codziennymi sformułowaniami. Cytują Eliota albo Rilkego, ponieważ miłość potrzebuje szczególnego języka, który porusza nie tylko uczucia, ale też popycha do niezwykłych wyczynów. Każde ludzkie słowo wydaje się mizernym opakowaniem dla wyrażenia nawet zwykłego zakochania. Jakich słów potrzeba, by wyrazić miłość Boga do człowieka albo człowieka do Boga? Tu trzeba czegoś więcej niż poezji. Dlatego Jezus używa takich słów, jak przykazanie, nakaz, rozkaz, nauka, praeceptum! Mimo tak mocnych słów, ta miłość nie ma nic z elementów kontroli.

Wielu ludzi uważa się na obojętność kogoś, kogo kochają. Ale nie każdy potrzebuje takiej miłości, jaką my ofiarujemy. Często miłość, którą obdarzamy kogoś, wcale nie jest miłością, tylko wymuszaniem czy też podejrzliwym sprawdzaniem drugiej osoby. Jezus wiedział, jakiej miłości potrzebują uczniowie i taką miłość im ofiarował. Wiedział też, jaką miłością pragną oni kochać i do takiej ich pobudzał. Erich Fromm porównał ofiarowywanie miłości do zapewnienia roślinie wilgoci. Moją miłość przejawiam w tym, że zapewniam roślinie taką wilgotność, jaka jest jej potrzebna.

Nie mogę zakładać, że wszystkie rośliny potrzebują takiej samej wilgotności, bo mogę uszkodzić lub zniszczyć wiele z nich. Nie wystarczy chcieć dobrze. Trzeba jeszcze poznać, wiedzieć, czego oczekuje kochana osoba. Nasze wyobrażenia o miłości są nie tylko zdeformowane, ale czasem nawet krzywdzące dla innych. Jeśli nie pozbędziemy się osobistych wyobrażeń o miłości, możemy mieć problem z uciekaniem od nas ludzi. Jeśli nie wiem, jakiej miłości oczekuje ode mnie Bóg, mogę też się z Nim rozminąć.

Klasa 3 be**Temat: Diabeł – mit czy rzeczywistość?**

Przeczytać tekst poniżej.

Przygotować krótką wypowiedź na temat:

Czy zło może być siłą, która niszczy człowieka?

Przesłać na email: benadam@onet.eu (mailto:benadam@onet.eu) do 9 kwietnia 2020 r.

Tekst:**Jeden czy wielu?**

Problem ten pojawia się nawet w Ewangelii. Chrystus pyta opętanego: „Jak ci na imię?”, na co demon odpowiada w liczbie pojedynczej, by zaraz przejść do liczby mnogiej: „Na imię mi Legion, bo jest nas wielu.” (Mk 5, 9-10). Ta niedoskonałość gramatyczna odzwierciedla paradoks panujący w podziemnym świecie. Istnieje w nim zabójcza jedność: zorganizowana opozycja przeciwko Bogu. Jest to jednak jedność negatywna, podzielona, tym bardziej zagmatwana, że niszczycielska. W przeciwieństwie do stworzenia, które jest harmonią, działanie świata podziemnego promuje (jeśli to tak ująć) upadek i chaos.

Lucyfer i szatan, byty najwyższe, ale zbłąkane, sprawują nad piekłem władzę hierarchiczną. Jest to jednak dyktatura przytłaczająca, przygniatająca i dzieląca. Czyni ona z piekła, a niekiedy ze świata, obóz zamknięty przez tajemne siły. Piekło nie jest hierarchią, lecz odwróceniem hierarchii, w której najbardziej znieprawiony panuje nad królestwem Zła z głębi otchłani.

Imiona demona

Imiona podstawowe wraz z ich etymologią, to:

- * Demon – oznacza wszelkie bóstwa i niewidzialne istoty kosmiczne. W tradycji chrześcijańskiej nabrał sensu zastrzeżonego dla aniołów upadłych.
 - * Diabeł – ten który dzieli, oczernia, zniesławia. Był aktywny, sprytny, pomysłowy, zwodniczy, podstępny, pobudzający, gwałtowny i porywczy. Trzeba mu się opierać, ponieważ jest sprawcą śmierci. Niszczy innych i siebie.
 - * Szatan – przeciwnik, oskarżyciel, oszczerca, książę demonów, władca złych duchów.
 - * Belzebub – ironiczna nazwa pochodzenia fenickiego, oznacza „pana gnoju” lub „władcę much”.
 - * Belial – lub Beliar, co prawdopodobnie oznacza „bezużyteczny”.
 - * Smok – słowo to symbolizuje jego straszną moc.
 - * Bestia – Smok wraz z „bestią wychodzącą z morza” i „bestią wychodzącą z ziemi” tworzą trójkę, która w sposób przewrotny naśladuje Tróję Świętą.
- Oprócz imion mamy jeszcze do czynienia z określeniami:
- * przeciwnik – „nieprzyjacielem, który posiał chwast”,
 - * oskarżyciel wybranych przed sądem Boga,
 - * kłamca i ojciec kłamstwa – słuchający go, stają się jego synami w kłamstwie.
 - * „zabójca od początku” – to on uknuł śmierć Chrystusa. Tworzy iluzoryczne królestwo grzechu, które należy utożsamiać z królestwem śmierci.
 - * kusiciel.

Widzimy jak artykułują się dwa systemy określeń: jeden pejoratywnych, drugi zaszczytnych. Ten drugi ostrzega nas, że szatan nie jest przeciwnikiem, którego można lekceważyć. Ze względu na swą naturę i resztki swego panowania nad wszechświatem jest groźnym przeciwnikiem, któremu nie można ufać, ponieważ jest inteligentny,

Klasa 1E i 1 e

Temat: Czy Jezus jest u podstaw Kościoła?

Przeczytać tekst poniżej.

Przygotować krótką wypowiedź na temat:

Jakie mamy dowody historyczne na istnienie Jezusa?

Przesłać na email: benadam@onet.eu (mailto:benadam@onet.eu) do 9 kwietnia 2020 r.

Tekst:

Udzielenie wiążącej odpowiedzi na pytanie o świadomość i ludzką wiedzę Jezusa w Jego ziemskim Wcieleniu nie jest kwestią zamkniętą i żaden z oficjalnych dokumentów Kościoła nie rozstrzyga w sposób jednoznaczny tego problemu. Jednak Kościół Katolicki przywiązuje wielką wagę do tych zagadnień mając świadomość, że „*nie są to jedynie czysto spekulatywne kwestie teologiczne, lecz dotyczą samej podstawy orędzia i misji Kościoła.*”

Teologiczne dysputy pierwszego okresu chrześcijaństwa i powstałe w ich wyniku dokumenty nauczania Kościoła koncentrowały się przede wszystkim na tym, by znaleźć odpowiedź na pytanie: Kim jest Jezus Chrystus? Problem wiedzy i świadomości Jezusa Chrystusa pojawiał się przy okazji tych poszukiwań. Pierwszym poważnym pretekstem do zmierzenia się z problemem wiedzy Chrystusa stały się dyskusje i polemiki z heretykami – arianami, nestorianami, agnoetami i monofizytami, dotyczące tych fragmentów Pisma, z których wynikało, że Jezus nie znał dnia Sądu Ostatecznego (w polemiki włączyli się między innymi św. Ireneusz i Orygenes). Wśród anatematyzmów zatwierdzonych przez papieża Wirgiliusza czytamy:

„Jeśli ktoś twierdzi, że Jezus Chrystus nie znał przyszłych wydarzeń i dnia Sądu Ostatecznego, Ten, który jest jedynym Jezusem Chrystusem, jednocześnie prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem i jeśli twierdzi, że (Jezus) mógł jedynie wiedzieć to, co objawiło mieszkające w Nim Bóstwo, tak jak w innych (osobach ludzkich), niech będzie wyłączony.”

Papież Grzegorz Wielki w liście do patriarchy Aleksandrii – Eulogiusza, w sprawie agnoetów wyjaśnił, że:

„Jezus znał dzień sądu w Swej ludzkiej naturze, ale nie ze swej ludzkiej natury, a zatem wiedza Jezusa na temat sądu jest owocem tego, że Boskie poznanie udziela Swej wiedzy ludzkiemu rozumowi Jezusa.”

Spór z monofizytami, którzy twierdzili, że podczas zjednoczenia dwóch natur, człowieczeństwo Jezusa zostało wchłonięte przez Bóstwo, a także polemiki ze zwolennikami apolinaryzmu, którzy uważali, że odwieczny Logos nie przyjął do jedności ze sobą pełnego człowieczeństwa Jezusa, lecz tylko Jego ludzkie ciało, spowodowały konieczność obrony integralności ludzkiej natury Jezusa, a więc istnienia w Nim również duszy rozumnej z prawdziwym ludzkim umysłem i inteligencją. Dokument Soboru w Chalcedonie (451 r.) mówi, że Jezus Chrystus to: „...*prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, złożony z rozumnej duszy i ciała...*”[4], a dokument Soboru w Konstantynopolu (553 r.) podkreśla, że unia hipostatyczna to „*unia Boga – Słowa z ciałem ożywionym duszą rozumną i obdarzoną inteligencją*”[5]. Chociaż wymienione dokumenty Kościoła nie odnoszą się wprost do wiedzy Jezusa, to zwracają uwagę na to, że w ludzkim wcieleniu posługiwał się On ludzkim rozumem i ludzką in Teologia nowożytna, wsparta rozwojem nauk przyrodniczych i psychologicznych, w coraz bardziej krytyczny sposób zaczęła się odnosić do średniowiecznej nauki o potrójnej wiedzy Chrystusa, kładąc nacisk na psychologiczne aspekty ludzkiego poznania Jezusa. W nurcie badań nad Jezusem historycznym zaczęły pojawiać się głosy poddające w wątpliwość samoświadomość Jezusa jako Mesjasza i Syna Bożego. W odpowiedzi na te zarzuty i wątpliwości, Urząd Nauczycielski Kościoła wydał dwa dekryty Świętego Oficjum: *Lamentabili* z 3.07. 1907 zatwierdzony przez Piusa X oraz *O wiedzy Chrystusa* z 5.06.1918, wydany podczas pontyfikatu Benedykta XV. Magisterium Kościoła zwraca uwagę na ograniczenia wpisane w samą naturę badań historycznych i na konieczność uwzględnienia w ich toku żywej tradycji Kościoła, bez której nie da się w sposób pełny i wolny od błędów, zrozumieć i interpretować tajemnicy Jezusa Chrystusa. Papież Pius XII zaleca, by naukę o *visio beatifica* brać pod uwagę w samym założeniu wszelkich badań nad kwestią świadomości Jezusa, ponieważ wyniki tych badań mogą być różne w zależności od tego, czy za punkt wyjścia przyjmujemy wiarę w Boga – człowieka, czy uznajemy Jezusa przede wszystkim za człowieka, choć posiadającego szczególną więź z Bogiem.

Materiał do zrealizowania w dniu 15.04.2020

Klasa 4 E, 4 D, 4 bm

temat: Uczyć się miłości każdego dnia. (temat na dwie godziny lekcyjne w tym tyg)

1. Zapisz temat.
2. Na pierwszej lekcji Wysłuchaj katechezy ks. Piotra Pawlukiewicza:

<https://www.youtube.com/watch?v=ajmzuMw0h9c> (<https://www.youtube.com/watch?v=ajmzuMw0h9c>)

Pomyśl:

1. Jak odnawiać miłość rodzinną?
2. Czemu w dzisiejszym świecie pojawiają się kryzysy małżeńskie?

Na drugiej godzinie lekcyjnej przygotuj wypowiedź na temat:

Jak ja uczyć się miłości każdego dnia? Przesłać na email: benadam@onet.eu (mailto:benadam@onet.eu) do 18 kwietnia 2020 r. (zdj. z zeszytu)

Przeczytaj w Piśmie Świętym fragment **Listu do Efezjan 5,22-33**

Klasa 3 be

temat 1: Zło w życiu człowieka.?

1. Zapisz temat.
2. Obejrzyj krótki filmik

<https://www.youtube.com/watch?v=EGdgF4hxRRA> (<https://www.youtube.com/watch?v=EGdgF4hxRRA>)

Zastanów się:

Kiedy człowiek otwiera się na zło?

W jaki sposób unikać zła?

Przygotować krótką notatkę w zeszycie na temat:

Jak mogę czynić dobro w czasie epidemii?

Temat 2: Życie ludzkie darem Bożym. (druga lekcja)

1. Zapisz temat.
2. Obejrzyj krótki filmik

<https://www.youtube.com/watch?v=ZrAKeWCmAfA> (<https://www.youtube.com/watch?v=ZrAKeWCmAfA>)

Zastanów się:

Kiedy zaczyna się życie ludzkie?

W jaki sposób szanuje życie?

Przygotować krótką notatkę w zeszycie na temat:

Czemu należy chronić życie ludzkie?**Klasy 1E i 1 e****temat: Czy spowiedź jest potrzebna?**

1. Zapisz temat.
2. Obejrzyj krótki filmik

<https://www.youtube.com/watch?v=JsL63tn7WSw> (<https://www.youtube.com/watch?v=JsL63tn7WSw>)

Zastanów się :

Czym dla mnie jest spowiedź?

Jak dobrze mogę się przygotować do sakramentu spowiedzi?

Przygotuj krótką wypowiedź na temat:

Czy sakrament spowiedzi może mobilizować do zmiany postępowania?

Przesłać na email zdj. Z zeszytu: benadam@onet.eu (mailto:benadam@onet.eu) do 17 kwietnia 2020 r.

Materiał do zrealizowania w dniu 22.04.2020

Klasa 4 E, 4 bm

temat: MIŁOŚĆ NADPRZYRODZONA DROGĄ WYZWOLENIA Z NARKOMANII (temat na dwie godziny lekcyjne w tym tyg)

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Z narkomanią spotykamy się już prawie wszędzie: w szkole, na ulicy, w domach naszych znajomych, na młodzieżowych prywatkach i w bramach naszych miast. Niektórzy ludzie boją się jej; dla innych ma ona posmak „owocu zakazanego”. Narkotyk jest nazywany czasem wrogiem. Niektórzy ludzie nie wpuszczają wroga na swoje terytorium (po prostu mówią narkotykowi „NIE”); inni pokonują go zaraz przy pierwszym starciu.

Są jednak tacy, którzy się poddają. Nasza wiedza o narkomanach i narkomanii może być różna.

Przeczytaj: „Narkotyki w Europie”. **KKK 2291 - „Używanie narkotyków wyrządza bardzo poważne szkody zdrowiu i życiu ludzkiemu. Jest ciężkim wykroczeniem, chyba, że wynika ze wskazań ściśle lekarskich. Nielegalna produkcja i przemysł narkotyków są działaniami gorszącymi; stanowią one bezpośredni współudział w działaniach głęboko sprzecznych z prawem moralnym, ponieważ skłaniają do nich”.**

Spróbujmy się teraz zastanowić nad tym, co skłania ludzi, zwłaszcza młodych, do narkomanii? Jaka jest przyczyna sięgania po narkotyki? W naszych poszukiwaniach odpowiedzi na postawione pytania pomogą nam świadectwa tych, którzy już zarazili się tym nałogiem.

Matka Teresa z Kalkuty powiedziała: ***Najgorszą chorobą nie jest trąd czy gruźlica, ale świadomość, że jest się nikomu niepotrzebnym, przez nikogo nie kochanym, przez wszystkich opuszczonym.***

Zastanów się: **Od kogo narkoman może zawsze doświadczyć miłości?**

Odpowiedzi na postawione pytania poszukamy w Słowie Bożym (J 3, 16):

Tak bowiem Bóg umiłował świat.

Ze Syna swego Jednorodzonego dał,

Aby każdy, kto wierzy w Niego,

Nie zginał, ale miał życie wieczne.

OBEJRZIJ:

<https://www.youtube.com/watch?v=JX98JMEOtss> (<https://www.youtube.com/watch?v=JX98JMEOtss>)

PODSUMOWANIE:

Jezus spotyka się ze wszystkimi. Nie odmawia rozmowy z faryzeuszami. Przyjmuje ich zaproszenie do stołu. Chce uzdrowić człowieka, jego ciało, jego duszę, umysł i serce.

Jezus wypowiada i pokazuje swoją miłość w różnoraki sposób. Nie czeka aż ludzie przyjdą do Niego, by zamienić z Nim słowo. Ukazuje swoje zaproszenie przy pomocy ludzkich, prostych i głębokich gestów; zatrzymuje się i spogląda, poświęca czas, zasiada do stołu, uzdrawia, dodaje otuchy, wyzwała. A ludzie przyjmują te gesty jako wyraz uwagi, zainteresowania, bliskości, przyjaźni, przebaczenia.

Pomyśl:

1. Jak unikać narkotyków?
2. Czemu w dzisiejszym świecie tak dużo młodzieży korzysta z szkodliwych używek?

Klasa 3 be**temat: Formy modlitwy.**

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Spróbuj przypomnieć sobie Twoją pierwszą modlitwę: kto Cię uczył modlić się, jaka to była modlitwa, kiedy najczęściej ją odmawiałeś?

- „paciorek” — tak najczęściej mówią dzieci, nie tak też zapamiętują nawet ludzie dojrzały;
- „Aniele Boży, Strózu mój...” — chyba główna modlitwa wśród dzieci; wszelkie zwroty do „Bozi” — coś bardzo podobnego do „paciorka”.

Sens słowa „pacierz” **Wyraz „pacierz”** oznacza to samo co „modlitwa”, często jest używany w odniesieniu do odmawiania modlitw z książeczki, dlatego pod znaczeniem tego słowa kryje się często bezmyślne odmawianie (odczytywanie) jakiejś modlitwy. Stąd mówi się często o kimś, że „klepie pacierze”.

Najbardziej popularne modlitwy:

- pacierz — forma modlitwy, najczęściej odmawiane modlitwy z książeczki, tradycyjne modlitwy, stare, niezrozumiałe;
- paciorek — coś dla małych dzieci, modlitwa bardzo prosta;
- litania — specjalna modlitwa, za długa, nudna;
- czytanie Biblii — interesujące, ale trudne; ciekawy jest Stary Testament, Ewangelie, niektóre Listy św. Pawła;
- różaniec — zbyt monotonne, za długie, uspokajające;
- droga krzyżowa — ciekawa forma modlitwy, smutna;
- brewiarz — (wpierw wytłumaczyć co to jest, a najlepiej pokazać i dać do ręki) - to tylko dla księży i sióstr, nie ma na to czasu;
- rozmowa z Bogiem — „tak, jak kto urnie”, najlepsza modlitwa, prywatna;

— kontemplacja — „wyższa szkoła jazdy”, raczej dla tych, co w zakonie.

Rodzaje modlitwy: -Prośby, -dziękczynienia, -uwielbienia,

- Zastanów się jakie okoliczności powinny towarzyszyć dobrej modlitwie

Do okoliczności towarzyszących modlitwie powinny należeć;

- skupienie, — cisza,
- uspokojenie,
- właściwa muzyka jako podkład.

Jakiej modlitwy potrzebujemy dziś?

- prostej, zwyczajnej
- nie na pokaz, bez „pompy”, bez rozgłosu;
- każdy niech modli się tak, jak urnie, bez popisów;
- najlepiej w ciszy, bez obecności innych (pusta świątynia);
- w lesie, w górach, na łące, w ogrodzie;
- w małej grupie ludzi, którzy rozumieją się wzajemnie;
- na Mszy św. w plenerze (Msze św. oazowe — odwołujemy się do doświadczenia).

Przed ważnymi decyzjami, wyborami życiowymi pytasz ludzi, co zrobić jak postąpić. I masz rację że tak czynisz, że się upewniasz, że starasz się rozważyć wszystkie za i przeciw. Ale gdy wysłuchasz już wszystkich opinii i rad swoich przyjaciół i znajomych, na koniec pozostań sam na sam z Bogiem na modlitwie. Wsłuchaj się w jego głos w to co do ciebie mówi. Święty Augustyn mówił że „człowiek nie modli się, aby powiedzieć Bogu to, co On powinien zrobić, ale aby Bóg mu powiedział, co on ma zrobić”.

Modlitwa jest spotkaniem z Bogiem. Spotkanie to odbywa się niekiedy w Kościele, niekiedy w samotności, w ciszy, w skupieniu, w radości, w zadowoleniu, w cierpieniu, w poczuciu doznanej krzywdy.

Ludzie niekiedy pytają się o sens modlitwy bądź odkładają ją na później mówiąc że to dla starszych, że jeszcze nie koniec świata, że zdążą się jeszcze nawrócić, pomodlić. Nie czekaj na koniec świata, na katastrofy, na cierpienia, żeby się zacząć modlić. Czekaj zawsze na przyjście Pana, żeby On zastał cię na służbie, w drodze.

Możemy postawić pytanie jak się modlić? Czy zawsze rano modlitwą rozpoczynasz swój dzień. Czy modlisz się aby był on dobry dla ciebie i twoich bliskich. Czy wieczorem, dziękujesz za to co w tym dniu dobrego cię spotkało, czy przepraszasz za to co było złe. Czy może modlisz się tylko w Kościele. Święty Jan Maria Vianney mówił że modlitwa jest dla naszej duszy tym, czym deszcz dla ziemi. Nawoźcie ziemię ile chcecie, a i tak jeśli braknie deszczu, wszystko co robicie na nic. Musimy pozwolić Bogu być obecnym w naszym życiu, musimy dać się Bogu prowadzić. Pięknie ujmuje to Matka Teresa z Kalkuty mówiąc Każdego dnia dokonuje się rodzaj cudu. Żaden dzień nie upływa bez otrzymania jakiejś delikatnej oznaki uwagi Bożej znaku jego troskliwości. Największym cudem jest to, że Bóg posługuje się małymi rzeczami, jakimi my jesteśmy. Używa nas, aby wykonać swoją pracę. Pozwól, aby Bóg używał ciebie bez konsultowania się z tobą.

Zakończenie

Jak powinna wyglądać modlitwa?

- Modlitwa jest potrzebna człowiekowi wierzącemu, jak słońce i woda ziemi.
- Jest to rozmowa z tym, który nas kocha — z Bogiem, Jego Synem i Duchem Świętym.
- Wielu przeżywa trudności związane z modlitwą. Apostołowie też je mieli, dlatego prosili: „Panie, naucz nas modlić się”;

— Nie należy wyśmiewać się z tradycyjnych form modlitwy, gdyż mają swoją wartość.

Wysłuchaj historii o modlitwie:

<https://www.youtube.com/watch?v=MYWveU0iwxk> (<https://www.youtube.com/watch?v=MYWveU0iwxk>)

Zapisz do zeszytu

Uczniowie piszą w kilku zdaniach, jak wyglądała ich modlitwa, gdy mieli: 5–7 lat, 12 lat, obecnie i jak chcieliby się modlić za kilka lat.

Klasy 1E i 1 e

temat: Odczytywanie Dekalogu jako wyrazu troski Boga o godność człowieka

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Zrozumienie i przestrzeganie przykazań Bożych zależy przede wszystkim od tego, jak człowiek przeżywa swoją więź z Bogiem. W Księdze Wyjścia czytamy, że zanim Bóg wypowiedział przykazania, przypomniał, kim jest dla swego narodu; **Ja jestem Pan, twój Bóg. który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.** W tym zdaniu szczególnego znaczenia nabierają słowa; Twój Bóg. Przywołują one przymierze, które Bóg zawarł z Izraelem.

Bóg nie jest „jakimś” Bogiem, dlatego zawiera szczególny związek z ludem, czyniąc go swoim, sobie bliskim. W trosce o jego dobro daje mu przykazania. Wyrazem wiary całego ludu Bożego jest przestrzeganie przykazań. Zobowiązanie to wynika z rozumienia treści nowego przymierza, zawartego przez Jezusa Chrystusa.

Treścią przymierza zawartego na górze Synaj jest układ między Bogiem i całym ludem.

Ważne są więc w tym przymierzu relacje między osobami.

W relacjach tych zawsze zostaje zaznaczone, że chociaż Bóg nie jest ziemską osobą doczesnym partnerem ludzi, to jednak Jego obecność, Jego czyny są dla Ludzi doświadczalnym znakiem uczestniczenia w zawartym przymierzu.

W Dekalogu, szczególnie ważne są trzy pierwsze przykazania.

Dlatego też na nich jedynie się skupimy, pomijając czytanie i analizowanie dalszych przykazań Bożych.

Na podstawie tekstu poniżej spróbuj odpowiedzieć na pytanie:

Dlaczego jedni przestrzegają, a inni lekceważą podane przez Boga przykazania?

Wj 20, 1-11. *Wtedy mówił Bóg wszystkie te słowa: „Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrośnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysięcznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań. Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy. Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty „.*

Zakończenie

Dzisiaj zachowanie przykazań zależy od świadomości bliskości Boga i przeświadczenia o Jego trosce o nasze

Zastanów się :

Czym dla mnie jest Dekalog?

Jak dobrze mogę się wypełniać przykazania Boże?

Materiał do zrealizowania w dniu 23.04.2020

Klasa 4 D

temat: MIŁOŚĆ NADPRZYRODZONA DROGĄ WYZWOLENIA Z NARKOMANII (temat na dwie godziny)

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Z narkomanią spotykamy się już prawie wszędzie: w szkole, na ulicy, w domach naszych znajomych, na młodzieżowych prywatkach i w bramach naszych miast. Niektórzy ludzie boją się jej; dla innych ma ona posmak „owocu zakazanego”. Narkotyk jest nazywany czasem wrogiem. Niektórzy ludzie nie wpuszczają wroga na swoje terytorium (po prostu mówią narkotynom „NIE”); inni pokonują go zaraz przy pierwszym starciu.

Są jednak tacy, którzy się poddają. Nasza wiedza o narkomanach i narkomanii może być różna.

Przeczytaj: „Narkotyki w Europie”. **KKK 2291 - „Używanie narkotyków wyrządza bardzo poważne szkody zdrowiu i życiu ludzkiemu. Jest ciężkim wykroczeniem, chyba, że wynika ze wskazań ściśle lekarskich. Nielegalna produkcja i przemysł narkotyków są działaniami gorszącymi; stanowią one bezpośredni współudział w działaniach głęboko sprzecznych z prawem moralnym, ponieważ skłaniają do nich”.**

Spróbujmy się teraz zastanowić nad tym, co skłania ludzi, zwłaszcza młodych, do narkomanii? Jaka jest przyczyna sięgania po narkotyk? W naszych poszukiwaniach odpowiedzi na postawione pytania pomogą nam świadectwa tych, którzy już zarazili się tym nałogiem.

Matka Teresa z Kalkuty powiedziała: ***Najgorszą chorobą nie jest trąd czy gruźlica, ale świadomość, że jest się nikomu niepotrzebnym, przez nikogo nie kochanym, przez wszystkich opuszczonym.***

Zastanów się: Od kogo narkoman może zawsze doświadczyć miłości?

Odpowiedzi na postawione pytania poszukamy w Słowie Bożym (J 3, 16):

Tak bowiem Bóg umiłował świat.

Ze Syna swego Jednorodzonego dał,

Aby każdy, kto wierzy w Niego,

Nie zginął, ale miał życie wieczne.

OBEJRZYJ:

<https://www.youtube.com/watch?v=JX98JMEOtss> (<https://www.youtube.com/watch?v=JX98JMEOtss>)

PODSUMOWANIE:

Jezus spotyka się ze wszystkimi. Nie odmawia rozmowy z faryzeuszami. Przyjmuje ich zaproszenie do stołu. Chce uzdrowić człowieka, jego ciało, jego duszę, umysł i serce.

Jezus wypowiada i pokazuje swoją miłość w różnoraki sposób. Nie czeka aż ludzie przyjdą do Niego, by zamienić z Nim słowo. Ukazuje swoje zaproszenie przy pomocy ludzkich, prostych i głębokich gestów; zatrzymuje się i spogląda, poświęca czas, zasiada do stołu, uzdrawia, dodaje otuchy, wyzwala. A ludzie

przyjmują te gesty jako wyraz uwagi, zainteresowania, bliskości, przyjaźni, przebaczenia.

Pomyśl:

1. Jak unikać narkotyków?
2. Czemu w dzisiejszym świecie tak dużo młodzieży korzysta z szkodliwych używek?

Klasy 1E i 1 e

temat: Słuchamy Ducha Świętego – lektura Biblii.

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej.

Odpowiedz na pytanie: kiedy, gdzie, do kogo i w jakim celu przemawia Bóg?

Odczytaj fragmenty Pisma Świętego poniżej i staraj się wydobyć znaczenie osoby Ducha Świętego, Jego darów i odpowiedz na pytanie: **Do kogo, kto i co mówi do nas Słowo Boże?**

Wydobądź z tekstów myśli określające znaczenie Biblii.

Teksty z Pisma Świętego:

Gdy zacząłem przemawiać, Duch Święty zstąpił na nich, tak jak na nas na początku. Przypomniałem sobie słowa Pana: «Jan chrzczył wodą, wy zaś zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym». Jeżeli więc Bóg dał im ten sam dar, co i nam wierzącym w Pana Jezusa Chrystusa, czyż mogłem się Bogu przeciwstawić?"

(Dz 11,15-17)

Wszyscy ci, którzy prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: „Abba, Ojciec!”. Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy, to po to, by wspólnie mieć udział w chwale.

(Rz 8, 14-17)

Mówi Jan Chrzciel:

Ja was chrzczę wodą, abyście się nawrócili, a Ten, który przyjdzie po mnie, jest mocniejszy ode mnie. Ja zaś nie jestem wart nosić za Nim Jego sandałów. On będzie chrzczył was ogniem Ducha Świętego.

(Ałt 3, 11)

Jan dał świadectwo:

- Ujrzałem Ducha zstępującego z nieba jak gołębicę. I spoczął na Nim. Ja Go nie znałem, ale Ten, który mnie posłał chrzczyć wodą, rzekł mi: Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i pozostającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym. Tak, ja to ujrzałem i oświadczam, że On jest Synem Bożym.

(J 1,32-34) Ciało jest jedną całością, a składa się z wielu członków. Poszczególne zaś członki, chociaż jest ich wiele, tworzą to jedno ciało. Podobnie jest z Chrystusem. My wszyscy tworzymy jedno ciało, ponieważ zostaliśmy ochrzczeni w jednym Duchu: zarówno Żydzi, jak i Grecy, niewolnicy, jak i wolni. Wszyscy zostaliśmy też napojeni jednym Duchem.

(1 Kor 12, 12-13)

A zatem nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale współobywatelami świętych i domownikami Boga. Zbudowani jesteście na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim cała budowla zespółona rozrasta się w świętą w Panu świątynię, aby przez Ducha przygotować mieszkanie Boga.

(Ef2, 19-22)

Teksty z dokumentów Kościoła (KKK):

Pojęcie dusza często oznacza w Piśmie świętym życie ludzkie lub całą osobę ludzką. Oznacza także to wszystko, co w człowieku jest najbardziej wewnętrzne i najwartościowsze; to, co sprawia, że człowiek jest w sposób najbardziej szczególny obrazem Boga: "dusza" oznacza zasadę duchową w człowieku.

Ciało człowieka uczestniczy w godności "obrazu Bożego"; jest ono ciałem ludzkim właśnie dlatego, że jestżywiane przez duszę duchową, i cała osoba ludzka jest przeznaczona, by stać się w Ciele Chrystusa świątynią Ducha. Człowiek, stanowiący jedność ciała i duszy, skupia w sobie dzięki swej cielesnej naturze elementy świata materialnego, tak że przez niego dosięgają one swego szczytu i wnoszą głos w dobrowolnym chwaleniu Stwórcy. Nie wolno więc człowiekowi gardzić życiem ciała, lecz przeciwnie, powinien on uważać ciało swoje, jako przez Boga stworzone i mające być wskrzeszone w dniu ostatecznym, za dobre i godne szacunku.

Niekiedy odróżnia się duszą od ducha. W ten sposób św. Paweł modli się, aby "nienaruszony duch wasz, dusza i ciało ... zachowały się na przyjście Pana" (I też 5, 23). Kościół naucza, że rozróżnienie to nie wprowadza jakiegoś dualizmu w duszy. "Duch" oznacza, że człowiek, począwszy od chwili swego stworzenia, jest skierowany ku swojemu celowi nadprzyrodzonemu, a jego dusza jest uzdolniona do tego, by była w darmowy sposób podniesiona do komunii z Bogiem.

Tradycja duchowa Kościoła mówi także o sercu, w biblijnym sensie "głębi jestestwa" (Jr 31,33), gdzie osoba opowiada się za Bogiem lub przeciw Niemu.

CZŁOWIEK

"Stworzył Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył" (Rdz i, 27). Człowiek zajmuje wyjątkowe miejsce w stworzeniu: został on stworzony "na obraz Boży" (I); w swojej własnej naturze jednoczy świat duchowy i świat materialny (II); jest stworzony jako "mężczyzna i kobieta"; Bóg obdarzył go swoją przyjaźnią (IV).

Człowiek, ponieważ został stworzony na obraz Boży, posiada godność osoby: nie jest tylko czymś, ale kimś. Jest zdolny poznawać siebie, panować nad sobą, w sposób dobrowolny dawać siebie oraz tworzyć wspólnotę z innymi osobami;. Przez łaskę jest powołany do przymierza ze swoim Stwórcą, do dania Mu odpowiedzi wiary i miłości, jakiej nikt inny nie może za niego dać.

W zamyśle Bożym mężczyzna i kobieta są powołani do czynienia sobie ziemi "poddaną" (Rdz 1,28) jako "zarządcy" Boży. To władanie nie może być samowolnym i niszczącym panowaniem. Mężczyzna i kobieta, stworzeni na obraz Stwórcy, który miłuje "wszystkie stwarzania", są powołani, by uczestniczyć w Opatrzności Bożej w stosunku do innych stworzeń. Z tego wynika ich odpowiedzialność za świat powierzony im przez Boga.

1. Człowiek w raju

Pierwszy człowiek nie tylko został stworzony jako dobry, lecz także ukonstytuowany w przyjaźni ze swoim Stwórcą oraz w harmonii z sobą samym i otaczającym go stworzeniem. Stan ten przewyższy jedynie Chwała nowego stworzenia w Chrystusie.

"Władanie" światem, które Bóg od początku powierzył człowiekowi, urzeczywistniało się przede wszystkim w samym człowieku jako panowanie nad sobą. Człowiek był nieskazitelny i uporządkowany w swoim bycie, ponieważ był wolny od potrójnej pożądliwości, która poddaje go przyjemnościom zmysłowym, pożądania dóbr ziemskich i afirmacji siebie wbrew nakazom rozumu.

361 "Prawo ludzkiej solidarności i miłości", nie wykluczając bogatej różnorodności osób, kultur i ludów, zapewnia nas, że wszyscy ludzie są rzeczywiście braćmi.

1. Człowiek - "jeden ciałem i duszą"

Osoba ludzka, stworzona na obraz Boży, jest równocześnie istotą cielesną i duchową. Opis biblijny wyraża tę rzeczywistość językiem symbolicznym, gdy stwierdza, że "Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą" (Rdz 2, 7). Cały człowiek jest więc chciany przez Boga.

Znakiem "zażyłości" człowieka z Bogiem jest to, że Bóg umieszcza go w ogrodzie. Człowiek żyje w nim, aby "uprawiał go i doglądał" (Rdz 2, 15); praca nie jest ciężarem, ale współpracą mężczyzny i kobiety z Bogiem w

379 Harmonia pierwotnej sprawiedliwości, przewidziana dla człowieka w zamyśle Bożym, zostanie utracona przez grzech naszych pierwszych rodziców.

W skrócie

"Boże, Ty stworzyłeś człowieka na swoje podobieństwo i powierzyłeś mu cały świat, aby służąc Tobie samemu jako Stwórcy, rządził wszelkim stworzeniem".

Człowiek jest przeznaczony do odtwarzania obrazu Syna Bożego, który stał się człowiekiem _ obrazem "Boga niewidzialnego" (Kol 1, 15) - aby Chrystus był pierworodnym między wielu braćmi i siostrami.

Człowiek jest jeden ciałem i duszą. Nauka wiary przyjmuje, że dusza duchowa i nieśmiertelna jest stworzona bezpośrednio przez Boga.

"Bóg nie stworzył człowieka samotnym, gdyż od początku «stworzył mężczyznę i niewiastę» (Rdz 1,27) a zespolenie ich stanowi pierwszą formę wspólnoty osób".

Objawienie pozwala nam poznać stan pierwotnej świętości i sprawiedliwości mężczyzny i kobiety przed grzechem: z ich przyjaźni z Bogiem wypływało szczęście ich życia w raju.

Zapisz w zeszycie notatkę:

Człowiek w dzisiejszym świecie potrzebuje słowa, które jest kierowane tylko do niego. Każdy pragnie słowa pocieszenia, upomnienia i zastanowienia, które byłoby prawdziwe i dodawało sił, a jednocześnie wartościowało. Jest to możliwe tylko wtedy, kiedy człowiek wyrazi swą chęć takiego słuchania. Należy tylko sięgnąć do Biblii, a tam można znaleźć odpowiedź na każde nurtujące pytanie. Potrzeba tylko dobrej woli i skupienia się nad Słowem Bożym zapisanym w Biblii.

Materiał do zrealizowania w dniu 29.04.2020

3 be

temat: Czy człowiek wierzący musi chodzić do kościoła?. (pierwsza lekcja)

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Ludzie mają różne cele w życiu. Od nich zależy kształt tego życia, jego tempo, a w konsekwencji kiedyś sukces lub świadomość niespełnienia.

Pasja: Wyobraźcie sobie człowieka który chce zostać bogaty i sławny. Na co musi być przygotowany v drodze do sławy i sukcesu. Z czym musi się liczyć po ich osiągnięciu? (np. aktor, piosenkarka, modelka, piłkarz itp.)

Wniosek:

W drodze do sławy i sukcesu trzeba się liczyć z drugim człowiekiem, własnymi możliwościami, ciężką pracą, niepowodzeniami i radościami... potem już, gdy starania zostaną uwieńczone sukcesem trzeba postępować zgodnie z zasadą "noblesse oblige" (czyli - szlachectwo zobowiązuje...).

Podobnie jest w każdej dużo bardziej banalnej sytuacji.

Każdy kierowca prowadzący pojazd musi podporządkować się przepisom ruchu drogowego. Co więcej - i poniekąd śmieszniej - żadnego z tych przepisów dany kierowca sam nie ustalał ani nie miał wpływu jaki on będzie.

Gdy chory człowiek decyduje się na leczenie w szpitalu, musi zgodzić się na takie lekarstwa, zabiegi i operacje, które ustala lekarz. Jeśli nie wyrazi zgody np. na operację, może szpital opuścić i gdzie indziej szukać zdrowia. Właściwie to lekarz a nie pacjent decyduje o wszystkim, gdy chodzi o terapię chorego.

Teologicznie rzecz ujmując: Pan Bóg jest wszędzie! Jednak nie wszędzie Jego obecność jest taka sama. Inna jest w przyrodzie, czyli dziele stworzenia, a inna jest w Słowie Bożym, jeszcze inna w Ciele i Krwi Przenajświętszej. Człowiek uczciwie i prawdziwie wierzący musi chodzić do kościoła, bo tylko i wyłącznie tam otrzyma rozgrzeszenie oraz Ciało Chrystusa. Tam, w kościele może usłyszeć Słowo Boże oficjalnie głoszone. Wreszcie Lud Boży, jako Kościół świadomie spotyka się właściwie tylko w kościele. Ci sami ludzie mogą się spotkać także np. na stadionie podczas meczu, ale nie będą tam mieli tej właśnie świadomości, że są Kościołem.

Człowiek wierzący musi więc chodzić do kościoła... Cały zaś problem polega na tym, że to Pan Bóg obdarza nas łaską wiary i On decyduje co jest tożsamością tej wiary, czyli jej czytelnością, prawdziwością, sensem... To Pan Bóg ustala - chciałoby się powiedzieć "niestety" - a nie człowiek! Jeśli więc ktoś łaskę wiary podejmuje i chce ją podtrzymać i rozwinąć musi podjąć warunki Dawcy tej łaski. A nie swoje!

Pan Jezus Powiedział: "Kto spożywa Ciało moje, ma życie w sobie, kto zaś nie spożywa Ciała Syna Człowieczego i nie pije Krwi Jego, nie ma życia w sobie". O jakie życie chodzi? Oczywiście o życie duchowe, życie Boże, to, które jest w prostej linii początkiem czy zaczątkiem nieba.

KOLEJNY PRZYKŁAD:

Odwołajmy się tu do spotkań ludzi zakochanych . . .

Dlaczego ludzie zakochani chcą się ze sobą jak najczęściej spotykać?**WNIOSEK:**

Obiektywnie czyli teologicznie rzecz biorąc, chodzimy do kościoła i w konsekwencji przystępujemy do sakramentów po to, by być dobrymi i zbawionymi. A nie odwrotnie! Ludzie, którzy mają wielkie pragnienie Pana Boga - i czas! - chodzą do kościoła także w dzień powszedni i co więcej, przystępują do sakramentów św. Oczywiście przede wszystkim do Komunii św.

To jest dokładnie tak, czy przynajmniej bardzo podobnie, jak między zakochanymi. Chcą się spotykać jak najczęściej. Dlaczego? Bo w sercach mają ku sobie miłość. Spotkania pozwalają zakochanym lepiej się poznać i miłość rozwinąć, a w konsekwencji zawrzeć ślub po to, by być ze sobą aż do śmierci. Spotykają się, bo się kochają. Gdy jednak uczucie wygasa, ustają też spotkania.

Gdy wierzę w Boga, tak naprawdę i poważnie, to naturalną konsekwencją tego jest to, że z NIM chcę się spotkać. Wtedy, gdy podziwiam piękno gór i morza, owszem, ale tak naprawdę to ON jest nie w morzu czy na szczycie gór - jak przed wiekami wyobrażały sobie to ludy pogańskie - lecz w kościele, w sakramentach. Jest także w Ludzie Bożym, w kapłanie, w Słowie Bożym.

Zabrzmi to może dziecinnie i banalnie, ale przecież tyle jest prawdy w tym dwuwierszu, którego dawniej i dzisiaj uczą się maluchy:

Do kościoła chodzić trzeba, żeby dostać się do nieba...

Zapisz do zeszytu

3 be

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Dzisiaj podróż trwa bardzo krótko. W pierwszych wiekach po Chrystusie podróżowanie było trudne i niebezpieczne. Ludzie poruszali się pieszo, na osiołkach, wielbłądach (konie miało jedynie wojsko rzymskie). W daleką podróż morską wyprawiano się statkiem żaglowym.

- Z jakiej księgi Pisma św. dowiadujemy się o życiu pierwszych chrześcijan?

Dzieje Apostolskie, które dostarczają nam bardzo wiele informacji o formowaniu się chrześcijaństwa, należą do ksiąg historycznych Nowego Testamentu. Chociaż nie jest to dzieło w ścisłym znaczeniu historyczne, opisuje ono, jak wyglądało życie pierwszych chrześcijan po Wniebowstąpieniu Jezusa Chrystusa; w sposób niemal kronikarski kreśli drogi misyjne uczniów Chrystusa.

Zobacz na mapie jak wyglądały podróże św. Pawła:

Na podstawie: Dz 22, 1-21, Rz 8, 15-16, rozważ:

- życie św.Pawła przed nawróceniem.
- Jak Paweł odkrywa Jezusa.
- Działalność Pawła.

Podsumowanie: Listy św. Pawła są ciągle żywe, aktualne. Zawierają cenne wskazówki dotyczące wiary i życia chrześcijańskiego. Jako podsumowanie i utrwalenie tej jednostki lekcyjnej uczniowie otrzymują tekst do

uzupełnienia (zobacz aneks), po którym przyklejają wypełnioną i pokolorowaną mapkę.

- Kto jest największym podróżnikiem naszych czasów?
- Jaki jest ogólny cel pielgrzymowania Jana Pawła II?

Zapis do zeszytu

Św. Paweł urodził się w (Cylicja) ok. roku po Chrystusie. Wykształcenie zdobył pod kierunkiem rabbiniego Gamaliela. Pierwotnie nosił imię..... i był prześladowcą

Po spotkaniu z Chrystusem zmartwychwstałym pod stał się gorliwym głosicielem Odbił wielkie podróże misyjne, podczas których zakładał

Napisał listów, w których odpowiada na pytania dotyczące wiary i chrześcijańskiego.

Został ścięty w 67 r. w podczas prześladowań chrześcijan za czasów panowania

1E i 1 e

temat: Ojcowie Kościoła nasi nauczyciele wiary.

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Przypominamy sobie naszych nauczycieli wiary.

Rozpoczynamy metodą „podróż w wyobraźni”. Namaluj w pamięci obraz pt. Mój pierwszy nauczyciel wiary. Mamy na myśli osoby, które darzymy szacunkiem i życzliwą pamięcią. Czy są osoby, które można by nazwać nauczycielami wiary dla całego Kościoła?

Ojcowie Kościoła są to starożytni pisarze — teologowie chrześcijańscy, wyodrębnieni spośród innych pisarzy kościelnych ze względu na działalność we wczesnym okresie chrześcijaństwa (100-VIII) głoszenie prawowiernej nauki, świętość życia oraz powszechne uznanie przez Kościół.

Określenie „ojciec” było nadawane przez wierzącą gminę biskupom i nauczycielom w dowód miłości i szacunku; z biegiem czasu niektórzy z nich urastali do rangi powszechnego autorytetu w sprawach wiary i zostali uznani za szczególnych świadków nauki Kościoła

Dorobek teologiczny epoki Ojców Kościoła jest istotnym składnikiem Tradycji Kościoła i jednym ze źródeł teologii chrześcijańskiej. Najstarsi Ojcowie Kościoła spotykali i znali samych Apostołów i bezpośrednio od nich przyswajali sobie naukę Kościoła

— stąd też wśród nich odróżniamy Ojców żyjących do połowy II wieku, których **nazywamy Ojcami Apostolskimi**.

Ojcowie Kościoła, dysponując - jedynie Pismem Świętym i

- przekazaną im ustnie nauką, układali liturgię Mszy Świętej,

- sakramentów oraz opracowali wyznanie wiary. Wyjaśniając Pismo Święte stworzyli podstawy współczesnej teologii i tworzyli prawo kościelne. Byli budowniczymi życia Kościoła, tworząc go na fundamencie Chrystusowej nauki — dlatego nazywa się ich nauczycielami wiary.

Mając na względzie autorytet Ojców i nauczycieli wiary, wskazuje się trzy zasady czytania i interpretowania Pisma Świętego w Kościele, którymi po winni kierować się wszyscy wierni:

Jakkolwiek byłyby zróżnicowane księgi, z których składa się Pismo Święte, to jest ono jednak jedno ze względu na jedność Bożego zamysłu, którego Jezus Chrystus jest ośrodkiem i sercem, otwartym po wypełnieniu Jego Paschy. Pismo Święte jest bardziej wypisane na sercu

Kościół niż na pergaminie Istotnie, Kościół nosi w swojej Tradycji żywą pamięć słowa Bożego, a Duch Święty przekazuje mu duchową interpretację Pisma „według sensu duchowego, który Duch daje Kościołowi.

Nauka Ojca Kościoła musi być:

- prawowierna (zgodność i łączność z Kościołem);
- świętość życia
- pochodzenie starożytne (ostatni ojciec na wsch. Jan Damasceński VIII, na Zach. Izydora z Sewilli VII);
- ogólna aprobata Kościoła

Niektórych Ojców Kościoła szczególnie tych zasłużonych zaliczamy do **doktorów Kościoła**; Zach. np. Ambroży, Augustyn, Leon Wielki, Grzegorz Wielki, Wsch. Jan Chryzostom, Efreem Syryjski, Jan Damasceński, Cyryl Jerozolimski;

- tytuł doktora nie jest ograniczony epoką,
- język Ojców, grecki, łaciński, syryjski, koptyjski, etiopski,
- Sformułowali wyznanie wiary „Skład apostołski i Credo nicejski”

Pismo święte należy czytać:

- **w całości**
- **zgodnie z myślą autorów natchnionych**
- **w harmonii z wiarą Kościoła ----(podręcznik 112)**

Zakończenie

Posługując się terminem „ojciec” w odniesieniu do tych, którzy strzegli poprawności wiary w starożytności chrześcijańskiej, wyrażamy przekonanie, że to oni wprowadzali wierzących w tajemnice życia i wiary tak, jak czynił to biologiczny ojciec wobec swoich dzieci.

Zapisz w zeszycie:

Ojcowie Kościoła – kim byli?

- Co robili dla liturgii ?
- Co zrobili dla prawdy wiary ?
- Co zrobili dla interpretacji Pisma świętego?

Materiał do zrealizowania w dniu 30.04.2020

1E i 1e

temat: Odkrycie roli Ducha Świętego w wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa.

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Św. Paweł przypomina wierzącym, że nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: „Panem jest Jezus „(1 Kor 12, 3).

Na podstawie tekstu poniżej odpowiedz na pytanie:

Czy działanie Ducha Świętego w życiu człowieka jest czymś wyjątkowym, czy raczej powszechnym? Jakie jest uzasadnienie podawanych sądów?

Świadeństwo - „W moim życiu niejednokrotnie odkrywam działanie Ducha Świętego. W ważnych momentach mego życia modlę się o światło Ducha Świętego w sposób szczególny. Odmawiam wtedy Litanię do Ducha Świętego, prosząc o Jego dary. Kiedy czuję, że w moim życiu zaczyna się dziać coś złego, kiedy moja wiara gaśnie, kiedy oddalam się od Boga, wtedy proszę Ducha Świętego o jej umocnienie. I On rzeczywiście przychodzi mi z pomocą. Rozpala moją wiarę na nowo i pomaga w kontakcie z Bogiem. On pomaga mi bronić mojej wiary. W sytuacji zagrożenia, poczucia bezradności Duch Święty przychodzi mi z pomocą. Ponadto, kiedy mam dokonać ważnego wyboru, zwracam się z prośbą i polecam Jego opiece. (...) Także w codziennych, błahych nieraz sprawach odkrywam Jego działanie. Pomaga mi załatwiać pomyślnie jakąś sprawę czy wywiązać się z moich obowiązków. Oprócz tego muszę zaznaczyć, że po modlitwie do Ducha Świętego odczuwam coś, co nawet trudno określić. Jest to rodzaj jakiegoś napełnienia Duchem Świętym, umocnienia”.

Po przeczytaniu odpowiedz na postawione pytanie ze wskazaniem **znaczenia Ducha Świętego dla autorki świadectwa**, ale też **czym jest to świadectwo dla tych, którzy je czytają?**

Przeczytaj: Kor 12, 1-11, Analiza perykopy ma wskazać na **trynitarny wymiar działania Ducha Świętego** po to, aby udzielane dary służyły zbawieniu człowieka (dobru wspólnemu). W końcu należy zwrócić uwagę na chrzest stanowiący konkretny początek udzielania się Ducha Świętego człowiekowi.

W poszukiwaniu rozwiązań na postawione pytania potrzeba sięgnąć do źródeł wiary. W tym wypadku będą to fragmenty Pisma Świętego z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian. W tekście tym znajdziemy wyjaśnienia płynące z wiary o roli Ducha Świętego w życiu wierzących. Wyjaśnienie, na czym taka rola Ducha Świętego w życiu człowieka polega, będzie pierwszym zadaniem.

A teraz przeczytaj poniżej podany tekst;

- **określ zakres udzielanych przez Ducha Świętego darów** (różnorodność darów);
- **wskaz źródło wszystkich udzielanych przez Ducha Świętego darów** (Bóg jest ostatecznym sprawcą wszystkich działań w wierzących);
- **wskaz cel udzielania darów przez Ducha Świętego** (wspólne dobro);

„Nie chciałbym, bracia, byście nie wiedzieli o darach duchowych. Wiecie, że gdyście byli poganami, ciągnęło was nieodparcie ku niemyłym bożkom. Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: Niech Jezus będzie przeklęty! Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: Panem jest Jezus. Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu proroctwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dat-języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce”. **Kor 12, 1-11**

Zastanów się:

Jakie znasz konkretne przykłady udzielania się Ducha Świętego. Jako odpowiedź przypomnij sobie **sakramenty chrztu i bierzmowania**, a także **Eucharystię**.

Obejrzyj:

<https://www.youtube.com/watch?v=ls33qjrsAE4> (<https://www.youtube.com/watch?v=ls33qjrsAE4>)

Zapisz do zeszytu:

Jak ja odkrywam działanie Ducha Św. w swoim życiu?

Materiał do zrealizowania w dniu 06.05.2020

Klasy 1E i 1e

temat: Jezus uzdalnia do działania w Jego imieniu.

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Wstęp:

"Nietoperz", "czarny", "Batman", "facet w sukience" i wiele innych określeń można dziś odnaleźć by nazwać księdza. Kim jednak jest ten o którym dziś tak często się źle mówi? Komu dziś zależy by nim zostać? Jak się zostaje księdzem? Jaka jest jego rola?

Przeczytaj:

"Każdy (...) kapłan z ludzi brany, dla ludzi bywa ustanawiany w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy. Może on współczuć z tymi, którzy nie wiedzą i błędzą, ponieważ sam podlega słabości. I ze względu na nią powinien jak za lud, tak i za samego siebie składać ofiary za grzechy. I nikt sam sobie nie bierze tej godności, lecz tylko ten, kto jest powołany przez Boga" Hbr 5,1-4

W tych paru słowach autor listu do Hebrajczyków opisał istotę kapłaństwa. Przeanalizujmy go:

- każdy kapłan to człowiek jak każdy inny
- jego zadaniem jest służba w sprawach Boga, składanie darów i ofiar za grzechy
- musi składać także ofiarę za swoje grzechy
- dzięki temu, że jest grzeszny może współczuć innym
- nie on sam postanawia, że będzie kapłanem ale musi być powołany przez Boga.

Można dokonać pewnego uproszczenia by wskazać tok dzisiejszych zajęć:

- Kim jest kapłan?
- Kapłaństwo powszechne
- Jakie są zadania kapłana?
- Problem grzeszności kapłana
- Jak zostać kapłanem?

Kim jest kapłan?

To przede wszystkim człowiek, mężczyzna! Taki sam jak każdy inny! Człowiek, który się gdzieś urodził, do pewnego czasu żył w rodzinie i który zdecydował się by odpowiedzieć Bogu na powołanie.

Czym jest to powołanie? To pragnienie naśladowania Chrystusa w konkretnej funkcji i stanie życia. To podjęcie decyzji o rezygnacji z części możliwości by w pełni służyć Bogu i ludziom.

WARTO PAMIĘTAĆ, ŻE KSIĄDZ TEŻ CZŁOWIEK(!)

Po święceniach kapłan to sługa i naśladowca Chrystusa, który spełnia swe posłannictwo i życie w służbie dla wspólnoty wierzących - Kościoła. Nie może on się ożenić czy mieć dzieci, podlega celibatowi.

Czym jest celibat - to wewnątrzkościelna dyscyplina, którą przyjmują na siebie kandydaci na kapłana by móc bez przeszkód służyć Kościołowi, tam, gdzie będzie taka potrzeba. Celibat pochodzi z ustanowienia Kościoła. Pierwsi chrześcijańscy kapłani mieli żony i dzieci (np. św. Piotr miał teściową a co za tym idzie i żonę!). Jednak później idąc śladem słów Jezusa i św. Pawła o bezżenności wprowadzono ten zwyczaj. *(Człowiek bezżenny troszczy się o sprawy Pana, o to jak się Panu przypodobać. Ten zaś, kto wstąpił w związek małżeński, zabiega o sprawy świata, o*

to, jak by się przypodobać żonie 1Kor 7,32-33)

Kapłaństwo powszechne

To kapłaństwo wynikające ze zjednoczenia z Chrystusem przez chrzest. Każdy ochrzczony pełni funkcję kapłańską - składanie ofiary Bogu ze swego życia oraz uczestnictwa w ofierze Chrystusa (jako członki Jego Ciała). Nie jest ono ani urzędowe ani też sakramentalne, nie upoważnia do sprawowania sakramentów poza chrztem (w sytuacji zagrożenia życia) oraz małżeństwa.

Jakie są zadania kapłana?

Jego podstawowymi zadaniami są:

- Pośrednictwo pomiędzy Bogiem a ludźmi wypływające z jedności z Chrystusem
- uobecnianie ofiary Chrystusa,
- głoszenie Ewangelii,
- udzielanie sakramentów Kościoła wiernym.

Zadania różnią się w zależności od stopnia kapłaństwa: diakon, prezbiter, biskup.

Zadania	Diakon	Prezbiter	Biskup
Głoszenie Ewangelii	+	+	+
Sprawowanie Eucharystii		+	+
Udzielanie chrztu	+	+	+
Sprawowanie spowiedzi		+	+
Namaszczenie chorych		+	+
Udzielanie Bierzmowania			+
Udzielanie Kapłaństwa			+
Udzielanie małżeństwa			
Błogosławieństwo małż.	+	+	+
Prowadzenie pogrzebu	+	+	+

Obejrzyj:

<https://www.youtube.com/watch?v=UDsBhExRCTQ> (<https://www.youtube.com/watch?v=UDsBhExRCTQ>)

Wykonaj notatkę w zeszycie:

W Kościele są trzy stopnie kapłaństwa, sakramentu który ma służyć wspólnocie Kościoła. Są to: diakonat, prezbiterat i biskupstwo, których udzielają biskupi jako następcy Apostołów. Jest to tak zwane kapłaństwo sakramentalne lub urzędowe. Obok niego istnieje także kapłaństwo powszechne, właściwe każdemu ochrzczonemu.

Materiał do zrealizowania w dniu 07.05.2020

Klasa 1E i 1 e

temat: Powołanie do kapłaństwa.

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Jak zostać kapłanem?

Kapłaństwo to sakrament święceń - czyli wyjęcia człowieka (poświęcenia go) spośród innych tylko dla Boga, na wyłączną służbę Jemu. Od tej chwili będzie on wykonywał posługę i sprawował władzę w imieniu Boga; stając się jakby drugim Chrystusem (takim widocznym dla nas).

Jedynym kapłanem jest Chrystus - inni mają tylko udział w Jego posłudze jednania ludzi z Bogiem. CHRYSTUS JEST I KAPŁANEM I OFIARĄ, KTÓRĄ SKŁADA OJCU. Wszyscy inni kapłani składają w darze Bogu ofiarę Chrystusa.

Kto może zostać księdzem?

- Mężczyzna, ochrzczony, nieżonaty, bez innych przeszkód
- Po odpowiednim czasie przygotowania (sześćoletnie studia i formacja duchowa w seminarium) i potwierdzeniu rozpoznaniu powołania
- Po przedstawieniu odpowiednich dokumentów (dla prezbiteratu to: świadectwo ukończonych studiów, deklaracja o chęci stałej pracy dla Kościoła)

Stopnie kapłaństwa

Mamy trzy podstawowe stopnie kapłaństwa:

- Biskupstwo - pełnia święceń kapłańskich
- Prezbiterat - współudział w części władzy biskupa
- Diakonat - najniższy stopień święceń; może być także diakonat stały, który mogą przyjąć także żonaci mężczyźni (m.in. po zgodzie ich żon J)

Kto udziela kapłaństwa?

Diakonatu i prezbiteratu oraz biskupstwa udzielają biskupi.

Skutki sakramentu kapłaństwa.

- Niezatarte znamię
- Łaska Ducha Świętego
- Kapłanem się jest do końca życia. Nawet jeżeli ktoś rezygnuje lub zostaje wydalony lub zwolniony ze stanu kapłańskiego nigdy nie będzie "świeckim". Dzieje się tak dlatego, bo kapłaństwo wyciska niezatarte znamię na duszy człowieka.
- **Problem grzeszności kapłana**

"Komu więcej dano od tego więcej wymagać się będzie" - wg tych słów patrzy się na kapłana. To w części słuszne ale i momentami krzywdzące.
- Dlaczego słuszne? Bo każdy kto zdecydował się na przyjęcie święceń kapłańskich przeszedł pewną formację intelektualną i duchową. Pozwoliło mu to na podjęcie właściwych decyzji oraz upoważnia do tego by wymagać od niego więcej.
- Dlaczego krzywdzące? Bo często staje się tylko formą wymagania od księdza a odwracania uwagi od swego postępowania. Bo nakłada się na kapłana ciężary, których samemu nie chce się nosić. Zapominając przy tym, że jest on człowiekiem takim jak inni.
- **Cięższa wina.**

Grzech kapłana odbija się większym echem we wspólnocie, staje się większym zgorszeniem niż grzechy innych. Dzieje się tak dlatego, że kapłani obarczeni są większą odpowiedzialnością wobec ludzi Boga.

Patrzac na kolejnego księdza w swojej parafii pomyśl, że to człowiek taki sam jak ty. Nie jest kimś idealnym chociaż "zawodowo" jest zobowiązany by starać się takim być. Nie jest jednak to coś co nie dotyczy także ciebie, prawda?

Tak jak każdy z nas, potrzebuje on modlitwy za siebie. Można się czasem spotkać z takim stwierdzeniem: "spotykasz takich kapłanów za jakich się modlisz ;)".

Zadaniem kapłanów jest służba ludziom, jednak jak mówi ewangelia "godny jest robotnik swojej zapłaty". Inaczej rzecz ujmując za każdą pracę należy się odpłata. Także za pracę księdza. Nie jest to jednak chwila na te rozważanie.

Obejrzyj:

https://www.youtube.com/watch?v=_1tuAeTObrA (https://www.youtube.com/watch?v=_1tuAeTObrA)

Zapisz do zeszytu:

Jak Bóg działa w moim życiu?

Materiał do zrealizowania w dniu 13.05.2020

Klasa 1 E i 1e

Temat: Sakrament Eucharystii.

1. Zapisz temat.
2. Przeczytaj tekst poniżej:

Co niedzielę, a nawet codziennie, poza Wielkim Piątkiem , odprawiana jest w każdym kościele Msza Święta. Ten sakrament to sedno i centrum życia Kościoła. To źródło wszystkich sakramentów. To także uobecnienie wydarzeń z dnia męki i śmierci Jezusa Chrystusa. Warto wiedzieć więcej o tym sakramencie.

Dzisiejsza lekcja obejmie następujące punkty:

- Ustanowienie Eucharystii
- Inne nazwy Eucharystii
- Istota sakramentu Eucharystii
- Porządek odprawiania Mszy Świętej
- Szafarze Eucharystii
- Formy kultu

Eucharystia została ustanowiona podczas Ostatniej Wieczerzy. To uobecnienie Ofiary złożonej na krzyżu przez Pana Jezusa z Jego własnego życia. Pod postacią Chleba ukrywa się Jego ciało a pod postacią wina Jego krew. Te fakty sprawiały, że przez wiele lat uważano chrześcijan za kanibali, którzy na swoich tajnych spotkaniach spożywają ciało swojego Boga.

Opisy jej ustanowienia znajdują się w ewangeliach i listach św. Pawła:

"Ustanowienie Eucharystii 26 A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». 27 Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, 28 bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. 29 Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mego». 30 Po odśpiewaniu hymnu wyszli ku Górze Oliwnej." Mt 26,26-30

Sakrament Eucharystii ma wiele nazw, w zależności od tego co chce się uwypuklić lub na co zwrócić uwagę.

- Eucharystia – z gr. εὐχαριστία (eucharistía) *dziękczynienie*
- Msza święta – z łac. *Ite missa est*, posłanie na misję
- Najświętszy Sakrament
- Najświętsza ofiara
- Chleb aniołów
- Łamanie chleba
- Święte zgromadzenie
- Sakrament Ołtarza
- Liturgia

mm

Pierwszym i podstawowym (zwyczajnym) szafarzem najświętszego sakramentu jest biskup, a we wspólnocie z biskupem, prezbiter. Tylko oni mogą dokonywać konsekracji Chleba i Wina.

Udzielać komunii w sposób nadzwyczajny mogą jednak także inni:

- Akolici
- Diakoni
- Diakoni stali
- Dopuszczalne jest także , że kapłan celebrujący Mszę Świętą ma prawo wyznaczyć jednorazowo, *ad casum*, wiernego, którego uzna za właściwego do tej funkcji. Udziela mu do tego odpowiedniego błogosławieństwa. Ponadto, jeżeli kapłan, w sytuacjach przewidzianych przez prawo kościelne, chce udzielić Komunii pod dwiema Postaciami *przez zanurzenie*, wyznacza świeckiego, który będzie w czasie tego obrzędu podtrzymywał mu kielich z Krwią Pańską

Zapisz do zeszytu

Msza święta, Eucharystia, Ofiara, liturgia to tylko niektóre z nazw sakramentu, który jest centrum życia Kościoła. Jest on uobecnieniem, przeżywaniem na nowo ofiary Jezusa na krzyżu, którą złożył za grzechy świata.

Konsekracji chleba i wina mogą dokonywać tylko ważnie wyświęceni kapłani (biskup i prezbiterzy). Udzielać komunii mogą także: diakoni, akolici oraz świeccy diakoni stali.

Poprzez przeistoczenie pod postacią Chleba i Wina obecny jest Bóg w swoim Ciele i Krwi, w sposób prawdziwy, realny i substancjalny.

Kult Eucharystii dokonuje się poprzez: Wystawienie Najświętszego Sakramentu, Procesje Eucharystyczne, uroczyste błogosławieństwo oraz kongresy eucharystyczne.

PRACA DOMOWA: wykonaj krótką notatkę w zeszycie:**Czym dla mnie jest Eucharystia?****Materiał do zrealizowania w dniu 14.05.2020****Klasa 1 e i 1 E****temat: Sedno i istota sakramentu Eucharystii.**

mm

- Zapisz temat.
- Przeczytaj tekst poniżej:

Istotą sakramentu Eucharystii jest uobecnienie ofiary Jezusa, którą złożył ze swojego życia na krzyżu. Z tej ofiary wzięły początek wszystkie sakramenty. Wśród nich jest centrum życia chrześcijan – Eucharystia. Pamiątka, ofiara, zgromadzenie i uczta mesjańska. Gromadzi się w czasie liturgii Kościół – wspólnota wierzących w Chrystusa.

W trakcie Mszy Świętej dochodzi do **TRANSSUBSTANCJACJI** – czyli przeistoczenia chleba w Ciało i wina w Krew Chrystusa. Dzięki temu jest On obecny w Eucharystii w sposób: **realny, prawdziwy oraz substancjalny**. W ten sposób Eucharystii - jako obecnemu z ludźmi Bogu, należy się najwyższa forma kultu – **KULT LATRIE** – adoracja i uwielbienie.

Przeczytaj jakie są poszczególne części Mszy św. zastanów się czy rozpoznajesz je w czasie trwania Eucharystii.

Porządek odprawiania Mszy Świętej

Obrzędy wstępne

- Akt pokutny
- Antyfona na wejście
- Gloria
- Kolekta
- Kyrie
- Obrzędy wstępne
- Oddanie czci ołtarzowi
- Pieśń na wejście
- Pozdrowienie
- Procesja wejścia
- Wprowadzenie do liturgii
- Znak krzyża

Liturgia Słowa

- Credo
- Drugie czytanie
- Ewangelia

- Homilia lub kazanie
- Liturgia Słowa
- Modlitwa wiernych
- Pierwsze czytanie
- Psalm responsoryjny
- Śpiew przed Ewangelią

Liturgia Eucharystyczna

- Aklamacja po przeistoczeniu
- Aklamacja Sanctus
- Anamneza
- Dialog przed prefacją
- Doksologia końcowa
- Embolizm
- Epikleza komunijna
- Epikleza konsekracyjna
- Komunia święta
- Liturgia eucharystyczna
- Łamanie Chleba
- Modlitwa Eucharystyczna
- Modlitwa nad darami
- Modlitwa Pańska
- Modlitwa po Komunii
- Modlitwy wstawiennicze

Obrzędy Komunii

- Obrzęd pokoju
- Obrzędy Komunii
- Prefacja
- Przeistoczenie
- Przygotowanie darów
- Puryfikacja
- Wezwanie do modlitwy
- Wspomnienie tajemnicy dnia

Obrzędy zakończenia

- Błogosławieństwo i rozesłanie
- Wyjście
- Obejrzyj:

<https://www.youtube.com/watch?v=GHdBS4eOLiU> (<https://www.youtube.com/watch?v=GHdBS4eOLiU>)

Zapisz w zeszycie:

W Eucharystii obecny jest w sposób rzeczywisty, realny i substancjalny Bóg – Jezus Chrystus. Z tego powodu należy się jej najwyższy kult właściwy tylko Bogu.

Poprzez konsekrację dokonuje się przeistoczenie chleba w Ciało i wina w Krew Chrystusa, które składa na ołtarzu na przeżycie za grzechy świata.

Każda z nazw jakie nadaje się sakramentowi Eucharystii odzwierciedla jakiś aspekt jej dotyczący.

